

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ – Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ – ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ (ΛΑΡΙΣΑ)

Με αυτό το σύνθημα -και τίποτα παραπάνω- επιλέξαμε να κατευθυνθούμε, πριν από περίπου μισό χρόνο, σε μία από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που έχει δει η ελλαδική γεωγραφία με εκατομμύρια κόσμου συμμετόχους ανά πόλη και χωριό. Για να φτάσουμε στο σήμερα με συγγενείς θυμάτων του κρατικού αυτού εγκλήματος να βάζουν το ίδιο το σώμα τους μπροστά για τα πλέον αυτονόητα, μπροστά στους καρεκλοκένταυρους και στα κοράκια της Εξουσίας. Σαν να μην έφταναν, δηλαδή, οι δικοί τους δολοφονημένοι άνθρωποι στον βωμό του κέρδους των εταιρειών και της αλαζονείας της εξουσίας, θα πρέπει να φτάσουν στο ύψιστο σημείο διαμαρτυρίας για να πράξει η “Δικαιοσύνη” ως οφείλει.

Από μεριάς μας στεκόμαστε στο πλάι και αλληλέγγυοι/ες στον αγώνα για Ζωή και Δικαιοσύνη. Μέχρι τέλους. Από την πρώτη ημέρα διακηρύξαμε και δώσαμε την υπόσχεση στους ίδιους τους εαυτούς μας πρώτα απ’ όλα, δίνοντας χώρο στο συλλογικό πράττειν: “Ασφαλιστικές δικλείδες δεν υπάρχουν για ο,τι μέλει να έρθει, πέρα απ’ την δική μας ενσώματη συμμετοχή και παρουσία στον δημόσιο χώρο. Γνωρίζουμε πως ο αγώνας για ισότητα με ισότητα, για αλληλεγγύη με αλληλεγγύη, για δικαιοσύνη με δικαιοσύνη έχει την δική του δυναμική. Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.”

Με λίγα λόγια, να μην αφήσουμε το έγκλημα αυτό να ξεχαστεί. Έτσι και η πανελλαδική πορεία στην πόλη της Λάρισας έρχεται να συντελέσει ακριβώς σε αυτό. Με τα εγκλήματα του σάπιου κόσμου της εξουσίας να συνεχίζονται απ’ άκρη σε άκρη, με το κυνήγι, τους βασανισμούς, τις φυλακίσεις κι εν τέλει την δολοφονία όποιου έχει διαφορετικό χρώμα και ψάχνει για ένα καλύτερο αύριο (Πύλος) και μία ολόκληρη γενοκτονία ενός λαού από το Ισραηλινό Κράτος και τους πρόθυμους-σιωπηλούς συμμάχους του, και όχι μόνο, να παίζουν πολιτικά παιχνίδια μπροστά στον

πόλεμο (Παλαιστίνη). Όλα αυτά αναδεικνύουν και συμπυκνώνουν, παράλληλα, πως οι ζωές μας συνεχώς δεν μετράνε και είναι οι πλέον αναλώσιμες σε κάθε συνθήκη. Κι εκεί για όσους/ες κακεντρεχείς, στην καλύτερη, αναρωτιούνται, ενώνονται με το σύνθημα: Δεν υπάρχει Ειρήνη, χωρίς Δικαιοσύνη.

▪ Καλούμε-συμμετέχουμε στην Πανελλαδική Πορεία για το κρατικό έγκλημα στα Τέμπε:

▪ Σάββατο 27/09, 12:00, Λάρισα (Κεντρική Πλατεία)

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Παρακάτω παραθέτουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα από τις κινητοποιήσεις και για την φύση του κρατικού εγκλήματος στα Τέμπε:

“Αδιαμφισβήτητα, το κρατικό έγκλημα στα Τέμπε φανέρωσε όλες τις αιτίες με αυτά που μας οδήγησαν μέχρι εδώ:

Εκποίηση και συνεχή υπονόμευση των τρένων και του σιδηροδρομικού δικτύου με μη ασφαλείς μεταφορές. Το αλισβερίσι, όπως και το αδιέξοδο των ευθυνών του πολιτικού συστήματος γύρω από το οτιδήποτε με πρόσχημα ένα λειψό ποσοστό 41% που μετατρέπεται σε γύρω στο 20% επί των εγγεγραμμένων. Μέσα στο τελευταίο και η Δικαιοσύνη, τυφλή, έρμαιο των εκάστοτε συμφερόντων με μηδενική έρευνα, αγνόηση και καταστροφή του πεδίου, όπως συνηθίζει να γίνεται σε πολλές δίκες που υπεύθυνο στέκεται το Κράτος και το Κεφάλαιο.

Αλλά κυρίως ανέδειξε ότι οι ζωές μας δεν μετράνε μία μπροστά στα δόντια της Εξουσίας και του κέρδους. Η ανάθεση των ζωών μας σε κράτος και κεφάλαιο οδηγεί μαθηματικά σε νέα “Τέμπε”. Κι αυτό είναι που πρέπει να καταλάβουμε και όχι να καλλιεργούμε συνεχώς αυταπάτες και μυθεύματα: πως όσο υπάρχει αυτό το σύστημα διακυβέρνησης και αλληλεμπλοκής των εξουσιών τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει.

Η κοινοβουλευτική συμπαιγνία δεν έφερε την εκτόνωση. Ούτε οι προανακριτικές, ούτε οι εξεταστικές, ούτε η εθνική ενότητα για τον πρόεδρο Δημοκρατίας, ούτε καν η πρόταση δυσπιστίας δεν κατάφεραν την επιστροφή στην κανονικότητα. Εναλλακτική κοινοβουλευτική λύση δεν υπάρχει. Η 28η Φλεβάρη δημιούργησε αυτό που ονομάζουμε Κενό Εξουσίας. Αφήνοντας πίσω την ασφάλεια των ιδεολογικών επαναστάσεων για συμμετοχή και ερμηνεία, αν μας ενδιαφέρουν σήμερα οι αναστατώσεις είναι για το κενό εξουσίας που προκαλούν, γιατί μέσα από αυτό μπορεί να αναδυθεί

το πρόταγμα της αυτονομίας, της κοινωνικής αντιεξουσίας κι εντέλει της αυτοκυβέρνησης.

Σε αυτό το κενό ελλοχεύει πάντα μία μορφή εξουσίας. Δεν μπορούμε να την καταργήσουμε, γιατί το κενό θα εξέπιπτε σε κενότητα, μπορούμε, όμως, να την καταστήσουμε μη αναπαραστάσιμη από ηγέτες, από οργανωτικές, αυτοαναφορικές και ιδεολογικές ηγεμονίες κλπ. Δηλαδή μία δυναμική σχέση ανοιχτή σε ρήξεις, όχι μόνο στα προφανή, δηλαδή εξωτερικά στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού, αλλά και εσωτερικά όταν και όποτε κρίνεται αναγκαίο. Αυτή τη δυναμική σχέση που την έχουμε αφουγκραστεί στις σύγχρονες εξεγέρσεις μπορούμε να την ονομάσουμε ρητή θέσμιση του κενού της μη αναπαραστάσιμης εξουσίας.” Για τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτισμού

Δίκτυο αυτόνομων συνελεύσεων της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης – Μάρτιος 2025 –

“Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος, μέσα στο οποίο μπορεί να γειωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μια σχέση θεσμισμένη με αμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων.

Η αντίστασή μας και η «άλλη προοπτική» είναι το δικό μας οξυγόνο, είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη, έξω απ’ τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα, και μέχρι την δίκη.

Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιαμέσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Ας πάρουμε τη θέση μας στη μεριά των από κάτω. Η Αυτό-οργάνωση και η αντιεξουσιαστική αυτονομία είναι τα όπλα μας σε όλα τα επίπεδα.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας, μία ημέρα έπειτα από τις κινητοποιήσεις της 28 Φλεβάρη του 2025

ΚΑΝΕΝΑ ΑΙΟΛΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΜΠΟΖΟΒΟ ΠΩΓΩΝΙΟΥ(Pics)

Την Κυριακή 14/09/2025 πραγματοποιήθηκε πεζοπορία στο όρος Μπόζοβο (Μακρύκαμπος) Πωγωνίου ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Η πεζοπορία που συνδιοργανώθηκε από τον ΦΟΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ και τον ΕΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ξεκίνησε από το χωριό Ποντικάτες και μετά από διάσχιση της κορυφογραμμής κατέληξε στο χωριό Σταυροσκιάδι. Παρότι η διαδρομή ήταν υψηλής δυσκολίας και πολύωρη η συμμετοχή ήταν μαζική (περίπου 50 άτομά) από κόσμο που συσπειρώθηκε ώστε να εναντιωθεί στην διαφαινόμενη εγκατάσταση του Αιολικού πάρκου.

Η φύση δεν πουλιέται και δεν αγοράζεται από κανέναν.

Ούτε το Μπόζοβο, ούτε κανένα άλλο βουνό, ποτάμι, ή θάλασσα θα γίνει βιομηχανική περιοχή για τα κέρδη τους.

ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ

Ανοιχτή Συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή Ληλασία

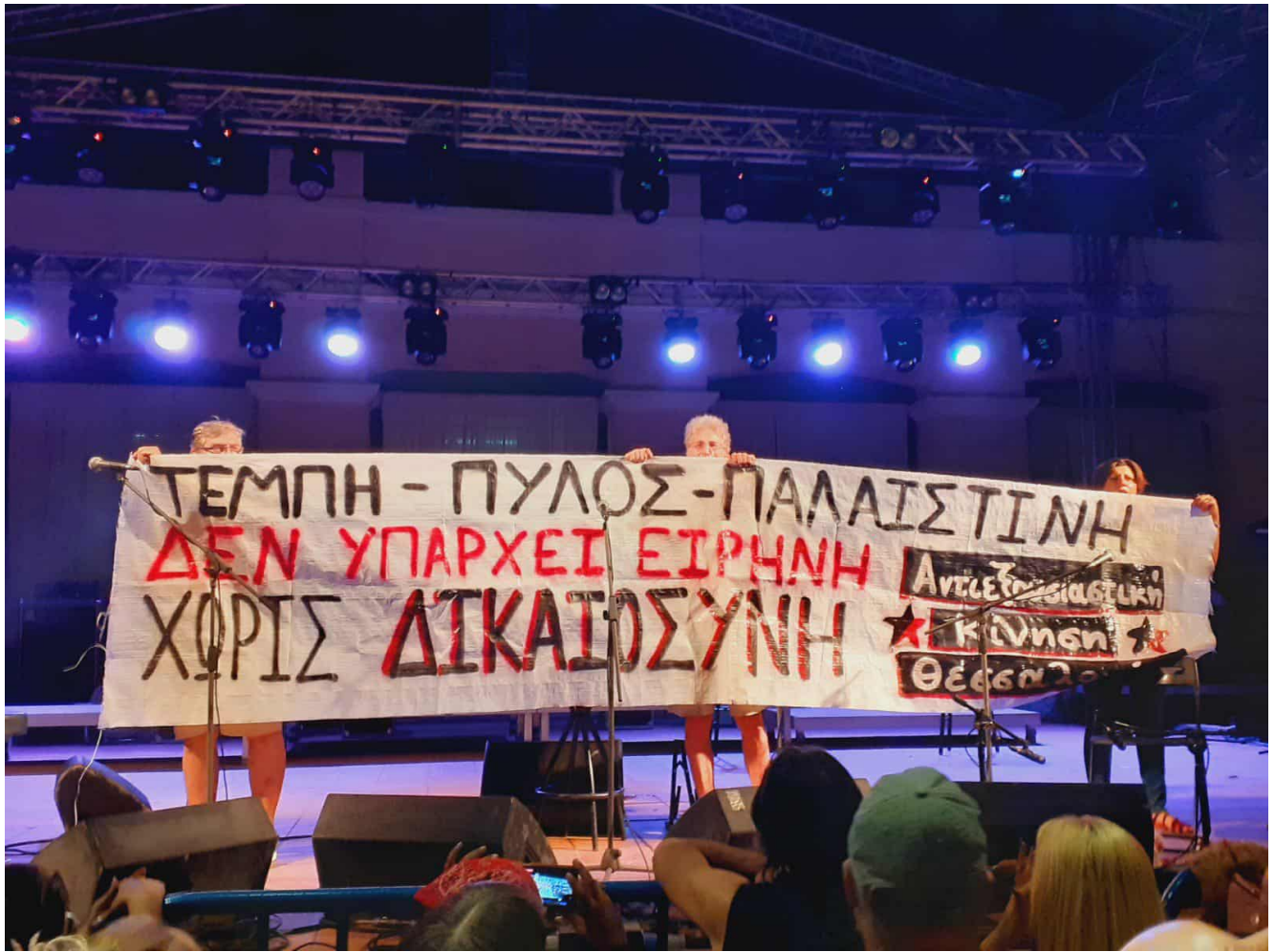
Παρέμβαση της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης για Τέμπη-Πύλο- Παλαιστίνη στην συναυλία των Manu Chao, Ντίνου Σαδίκη (Vid- Photos)

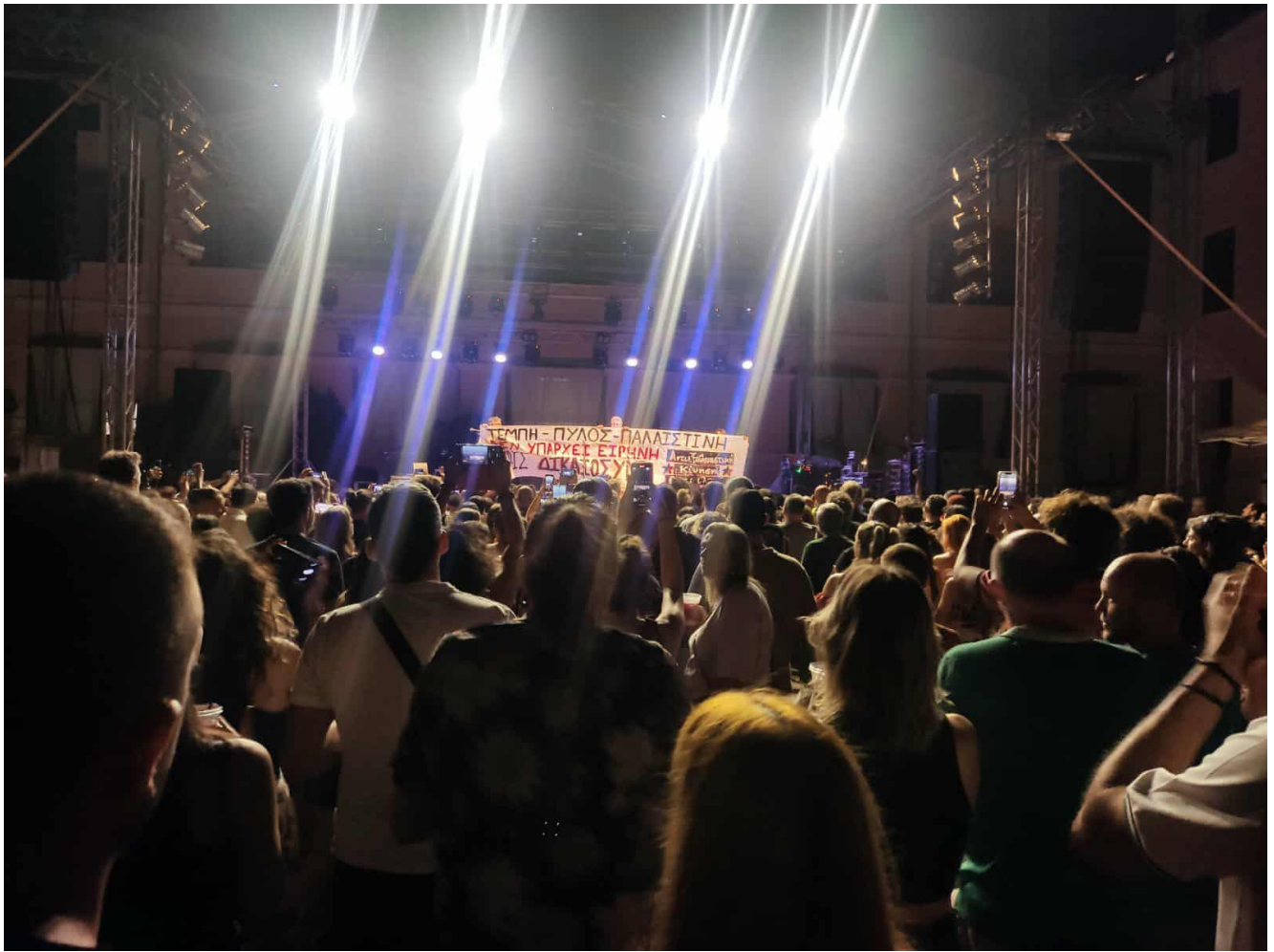
Την Παρασκευή στις 12/09 σηκώθηκε το πανό Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης που αφορούσε στα Τέμπη την Πύλο την Παλαιστίνη, πάνω στην σκηνή μέσα στον κατάμεστο χώρο της Μονής Λαζαριστών.

Τρία μαζικά κρατικά εγκλήματα. Αν και δεν συνηθίζουμε να παρεμβαίνουμε σε συναυλίες, όμως, αυτή τη φορά τόσο το κλίμα από τον κόσμο που ήταν παρών όσο και οι συγκεκριμένοι καλλιτέχνες (Manu Chao, Ντίνος Σαδίκης) στάθηκαν η αιτία και η αφορμή για αυτή την παρέμβαση. Κι αυτό το διαπιστώσαμε τόσο από την απόκριση του κοινού με τα συνθήματα που ακολούθησαν, όσο και απ την εγκάρδια αποδοχή των ίδιων των καλλιτεχνών αλλά και απ όλο το team που τους συνόδευε.

Για όλους τους λόγους του κόσμου η αλληλεγγύη, η αντίσταση και η δικαιοσύνη είναι στους δρόμους.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
Φωτογραφίες και Video από την Παρέμβαση

<https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/paremvasi.mp4>

Ανταπόκριση από την Διαδήλωση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών στην Μπολόνια, Ιταλία, 28-2-25 (Photos-Vid)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙΣ:

Χτες 28/2/25 στην Πιάτσα Ματζόρε της Μπολόνια έγινε ειρηνικά διαμαρτυρία με αφορμή την δεύτερη μαύρη επέτειο από το τραγικό

σιδηροδρομικό έγκλημα των Τεμπών. Η συγκέντρωση ξεπέρασε τα 200 άτομα ενώ συμβολικές δράσεις υπήρξαν και περιλάμβαναν αναμμένα 57 κεριά προς τιμήν των θυμάτων και συνθήματα όπως και την εκφώνηση των ονομάτων των 57. Περαστικοί από διάφορες χώρες παρακολουθούν την διαμαρτυρία και μένουν έως το τέλος. Ακολούθησαν τοποθετήσεις πολιτών τόσο στα ελληνικά όσο και στα ιταλικά.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ: Το Καρτέλ του Μαξίμου χορεύει «Κλέφτικο»

Έχουν περάσει 2 χρόνια από το τραγικό πολύνεκρο πολιτικό έγκλημα των Τεμπών, και ακόμη βρισκόμαστε στην ίδια θέση – την απεγνωσμένη κραυγή για δικαιοσύνη. Στεκόμαστε θεατές σε ένα ακόμη παραμύθι της ανυπόφερτα καθοδηγητικής ως προς την μοναρχία «κυβερνητικής εκπροσώπησης» αυτής της δόλιας χώρας, – τουλάχιστον πλέον όχι βουβοί.

Ας χρησιμοποιήσουμε λοιπόν ορολογίες μιας ανώτατης ιδεολογίας της ανώτατής μας χώρας για να προσδιορίσουμε το μέγεθος της κατάστασης. Αν και δεν είμαστε φιλόλογοι, οπότε συγχωρήστε μας για τα όποια λάθη, θα κάνουμε μια απόπειρα να τοποθετηθούμε όσο το δυνατόν πιο σωστά σε κάτι τέτοιο – χωρίς καθόλου «βαθιά υποκριτική τέχνη ala Μενδώνη». Τούτη λοιπόν την στιγμή είμαστε όλοι μας κομμάτια μιας άριστης τραγωδίας, το ύψιστο είδος της καλλιτεχνίας βάσει Αριστοτέλη. Όπως είναι γνωστό βέβαια, κάθε τραγωδία έχει αρχή – μέση και τέλος. Όλα λοιπόν ξεκίνησαν τον Φλεβάρη του 2023, όταν ο χρόνος σταμάτησε ωσάν ειρωνική σύμπτωση για 57 ψυχές, έστω πως εδώ έχουμε τον πρόλογο. Όπως ήταν αναμενόμενο ακολούθησαν μαζικότερες διαδηλώσεις, τις οποίες η κυβέρνηση χαρακτήρισε ως «πανηγύρια», οπότε εδώ βλέπουμε την πάροδο. Διανύσαμε έως τώρα διάφορα επεισόδια, γεμάτα με πλεκτάνες, ευθύνες που πεταγόντουσαν από από 'δω και από κει σαν μπαλάκι του τένις, ψέματα, μπαζώματα, βαγόνια με ύποπτες χημικές ουσίες, φυσικά ακούσαμε (ξανά) για εξαπατήσεις και τελικά βιώσαμε τον...«θρήνο» των δολοφόνων της ΝΔ ως προς τα θύματα. Όπως άλλωστε δήλωσε ο Κυριάκος «Δεν νομίζω να υπάρχει κάποιος ο οποίος να μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι περισσότερο τραυματισμένος, ή στεναχωρημένος ή οργισμένος από αυτήν την υπόθεση, απ'ότι...είμαι εγώ». Χωρίς Ντροπή! – εντάξει, μετά

παραδέχτηκε πως (μάλλον) πριν από αυτόν βρίσκονται οι οικογένειες των θυμάτων, με βαριά καρδιά. Στην τραγωδία λοιπόν, μια τέτοια πράξη ύψιστης απάτης εμπρός στα μάτια των θεατών μάλλον θα αποτελούσε ένα τρανά ολοκληρωμένο παράδειγμα ΥΒΡΕΩΣ.

– Τι είναι όμως η ύβρις; Και γιατί μας ενδιαφέρει τόσο στην προκειμένη;

Ως ύβρις ορίζεται μια κατάσταση κατά την οποία, ορισμένα πρόσωπα υπερεκτιμούν τις ικανότητες και τις δυνάμεις τους (ας δώσουμε έμφαση στον πολιτικό χαρακτήρα εδώ, ή εξουσιαστικό αν θέλετε), ενώ συμπεριφέρονται με βία, αλαζονεία και προσβολή απέναντι στους άλλους (τους κοινούς, τους ασήμαντους) σπάζοντας τους νόμους (που οι ίδιοι ορίζουν) και φυσικά πράττοντας έτσι και απέναντι στον φερόμενο ως ‘άγραφο θεϊκό νόμο’ κατά την αρχαιότητα. Τα άτομα δηλαδή αυτά παρουσιάζουν μια συμπεριφορά η οποία αποσκοπεί από πλευράς τους στην υπέρβαση της θνητής φύσης παρομοιάζοντας τους εαυτούς τους με όμοιους των θεών – κάτι που φυσικά είχε ως συνέπεια την προσβολή και τον εξοργισμό της κοινωνίας. Άραγε μας θυμίζει κάτι όλος αυτός ο ορισμός;

Τελοσπάντων, ας επιστρέψουμε στην τραγωδία.

Κάπου λίγο πριν το τέλος...περνάμε στο στάσιμο, ίσως λοιπόν εδώ θα μπορούσαμε να τοποθετήσουμε (ελπίζουμε δηλαδή) τις κινητοποιήσεις του προηγούμενου μήνα. Ας είναι λοιπόν, η στιγμή στην οποία βρισκόμαστε τώρα, η έξοδος, μετά την οποία δεν θα δούμε ξανά χορικό, θα είναι η καταληκτήρια σκηνή αυτού του έργου, που ονομάστηκε «Δυστύχημα των Τεμπών» ενώ πρόκειται για ένα ειδικό εξ’ αμελείας ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ. Δεν χωράνε ανθρώπινα λάθη σε 12 ολόκληρα λεπτά, ούτε φράσεις όπως «Δεν όφειλα να γνωρίζω».

– ΑΝ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΕΣΥ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΟΥ, ΤΟΤΕ ΠΟΙΟΣ;

Όσα σκυλιά του κόμματός σας κι αν αμολήσετε για να σπείρουν φόβο, διχόνοια και πόλωση, γνωρίζετε πια πολύ καλά πως ο φόβος

λυσσομανά (συγνώμη «κύριε» Άδωνι, μην οργίζεστε) εκεί που έπρεπε εξ' αρχής να υπάρχει... Στους διαδρόμους του Μεγάρου Μαξίμου. Και ναι, όντως είμαστε ο όχλος. Ο όχλος που με οργή έπεται να καταβροχθίσει όλη την αηδία που μας ταΐζει η δημοκρατικά «εκλεγμένη» Νέα Δημοκρατία – και όχι, δεν εννοούμε πως δεν εκλέχτηκε με το σχόλιο, φέρουμε όμως αντίθετη στάση στον συγκεκριμένο τρόπο συστημικής εκτέλεσης της δικαιοσύνης – , χωρίς βέβαια να ξεχνάμε και την συμπαράσταση άλλων τιμητικών προσώπων όπως η «κυρία» Λατινοπούλου. Πολιτικοί που σίγουρα νοιάζονται με πάθος για την Ψωροκώστaina πιο πολύ από τους «μασκαράδες» που βγήκαν σήμερα στον δρόμο. Και, στην τελική η «θυσία» 57 ψυχών (βλέπε Α. Πορτοκλάστε) είναι λίγη μπροστά στις αλλαγές που συμβαίνουν στον πλανήτη (βλέπε Μ. Βορίδης).

Και μιας και μιλήσαμε για αλλαγές στο παγκόσμιο, δεν θα έπρεπε άραγε η ασφάλεια των ΜΜΜ, όπως φυσικά και η πρόσβαση, να είναι αδιαπραγμάτευτο κοινωνικό αγαθό εν έτει 2025 – χωρίς κανένα κόστος; Πόσο μάλλον, όταν αυτό το κόστος...είναι η ίδια μας η ζωή (οκ, επί 57 φορές αλλά ας μην πλατιάσουμε)!

Επιλέγουμε εδώ να σταματήσουμε την αναπαραγωγή της αισχρής επικαιρότητας γύρω από τα τεκταινόμενα , αφού το βαρέλι φαίνεται να μην έχει πάτο για τους πολιτικούς μας δολοφόνους. Θυμίζουμε μόνο, πως τόσο στην Μπολόνια αλλά και σε κάθε άλλη γωνιά αυτού του πλανήτη, όσο και αν η ιστορία προσπαθήσει να το διαστρεβλώσει, η αλήθεια δεν θα μπορέσει να κρυφτεί. Γιατί κάθε τραγωδία, οφείλει να εμπεριέχει την **κάθαρση**, καθώς σε κάθε αντίθετη περίπτωση η τιμωρία του κακού στα μάτια του θεατή είναι αναγκαία, χωρίς κανένα ίχνος οίκτου.

Εκφράζουμε την αμέριστη συμπαράσταση μας στις οικογένειες των θυμάτων, αλλά και σε κάθε άνθρωπο που βρίσκεται θεατής αυτής της τραγωδίας. Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους τους ανθρώπους που σήμερα μάχονται για μια καλύτερη ζωή. Η δικαιοσύνη βρίσκεται στους δρόμους και στις πλατείες, απ' όπου και ξεκίνησε.

Δεν ξεχνάμε.

**ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΞΥΓΟΝΟ, ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΠΝΟΗ
ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ!**

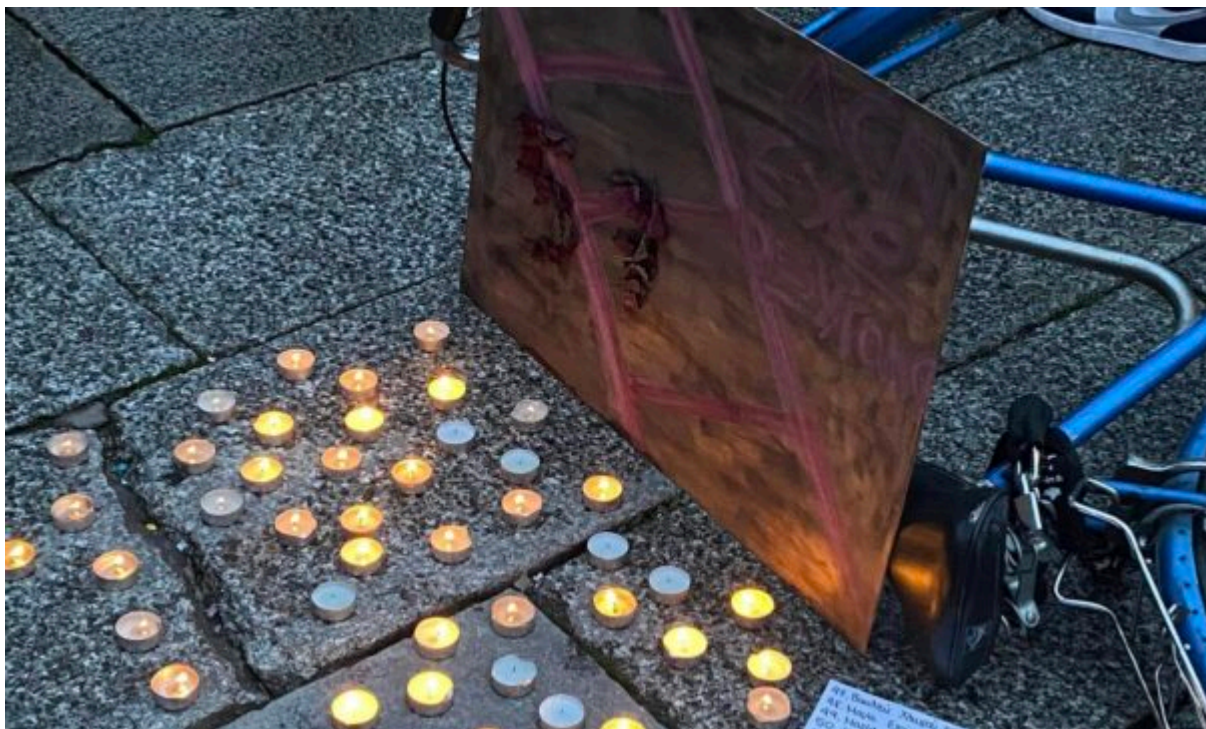
**ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ
ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ 57 ΨΥΧΕΣ**

Μπολόνια, Ιταλία
28/02/2025

~ Συντροφικά

Φωτογραφίες

Βίντεο

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/03/video_tempi_2.mp4

Κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης στις κινητοποιήσεις για το κρατικό – καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη την Παρασκευή 28/02/25

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024, η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπε κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέρασμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σιωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται. Αδιαμφισβήτητα, η Δικαιοσύνη μέσω των μαζικών, αδιαμεσολάβητων και ακηδεμόνευτων διαδηλώσεων, όπως της Κυριακής 26/01/2025, αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά.

Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή, χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.

Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωποι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η

αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί , αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.

Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι' αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζωών και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε "Τέμπη".

Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.

Παρασκευή 28/02/25: – 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, Γενική Απεργία (Σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά)

22:30, Νέος Σιδηροδρομικός Σταθμός, Συγκέντρωση μνήμης των θυμάτων του κρατικού εγκλήματος στα Τέμπη

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Πορεία δύο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών 28/2 (Ιωάννινα)

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ

Σε μια παραλλαγή του κλασικού παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, θα μπορούσαμε να παραλληλίσουμε τον συρφετό της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με έναν υπερφίαλο και φαντασμένο βασιλιά, που τριγυρνά γυμνός στους δρόμους νομίζοντας ότι οι πάντες θαυμάζουν τα φανταστικά του ρούχα. Ο βασιλιάς είναι γυμνός και στην περίπτωση μας πάντα γυμνός ήταν.

Μέχρι και πρόσφατα, με τη λαϊκή οργή να ξεχύνεται παντού στους δρόμους για την υπόθεση των Τεμπών με αφορμή τη διαρροή ορισμένων ηχητικών με τις τελευταίες στιγμές κάποιων από τους επιβάτες, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δεν φαινόταν ιδιαίτερα διατεθειμένο να αναγνωρίσει φωναχτά αυτή τη γύμνια.

Καταλυτικοί παράγοντες σε αυτή την αλλαγή του συλλογικού θυμικού υπήρξαν ουσιαστικά τρεις. Αρχικά, ο ακούραστος, ανυποχώρητος και αξιοπρεπής αγώνας των οικογενειών των θυμάτων, που δεν έχουν σταματήσει στιγμή εδώ και 2 χρόνια να προσπαθούν να συναρμολογήσουν το παζλ των ευθυνών του κράτους, της κυβέρνησης της ΝΔ και της εταιρίας Hellenic Train, κρατώντας το θέμα στην επικαιρότητα σε πείσμα όλων όσοι προσπαθούν να το θάψουν ή να το υποβαθμίσουν. Μαζί με τις οικογένειες, σταθερά από την πρώτη στιγμή στάθηκαν και στέκονται εκείνοι οι άνθρωποι που είδαν τον εαυτό τους στα καμένα και κατεστραμμένα βαγόνια, που αντιλήφθηκαν ευθύς εξ

αρχής ότι στα Τέμπη δολοφονήθηκαν οι δικοί τους άνθρωποι.

Ο τελευταίος παράγοντας που υπήρξε εξίσου καταλυτικός ήταν η αλαζονία της εξουσίας, που διαρθρώνεται σε πολυεπίπεδα δίκτυα ακραίας διαφθοράς και που προσπάθησε από την πρώτη στιγμή να συγκαλύψει με κάθε τρόπο το έγκλημα των Τεμπών. Η συγκάλυψη ενορχηστρώθηκε από το κράτος, την κυβέρνηση της ΝΔ, την τοπική αυτοδιοίκηση, την εταιρία και διάφορους σκιώδεις παράγοντες της ελληνικής βαλκανικής πραγματικότητας και βρήκε πρόσφορο έδαφος στα περισσότερα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, τα οποία ακολούθησαν πολιτικές ντιρεκτίβες για την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Αυτή η προσπάθεια συγκάλυψης έχει εξοργίσει πολύ κόσμο με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο έως αδύνατο να μαζευτεί πλέον από τα κυβερνητικά φυντάνια.

Οι διαχρονικές ελλείψεις στους σιδηροδρόμους, η ανυπαρξία τηλεδιοίκησης και άλλων συστημάτων ασφαλείας, το μπάζωμα, το περιεχόμενο και τα βαγόνια της εμπορικής αμαξοστοιχίας, είναι ζητήματα που ανέδειξαν και αναδεικνύουν σταθερά οι οικογένειες των θυμάτων και είναι αυτές οι οικογένειες, με τους δικούς τους διαύλους επικοινωνίας και με τη στήριξη του απλού κόσμου, που ενημερώνουν τους πάντες για το τι πραγματικά συμβαίνει, καθώς και για το ποιες ήταν οι σπασμωδικές κινήσεις της κυβέρνησης προκειμένου να θάψει το θέμα από την πρώτη μέρα. Μόνο από αυτές τις πηγές πληροφοριών μπορούμε να μάθουμε τι συνέβη και τι οδήγησε στα Τέμπη, αφού από το στόμα κανενός «αρμόδιου» δεν έχουμε ακούσει για τις πολλαπλές ελλείψεις στα συστήματα ασφαλείας, για την υποβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και των υποδομών του, για το ξεπούλημα των από καιρό υποβαθμισμένων δημόσιων μεταφορών σε ιδιωτικές εταιρίες, για την γενικότερη συνθήκη αδιαφορίας απέναντι στο ενδεχόμενο απώλειας ανθρώπινων ζωών μπροστά στην μεγιστοποίηση των κερδών. Σύμφωνα με τους «αρμόδιους» τύπου Καραμανλή, δεν ετίθετο καν θέμα ασφάλειας, μέχρι που ξαφνικά δυο τρένα συγκρούστηκαν μεταξύ τους μετωπικά εν έτει 2023, σκορπώντας τον θάνατο σε 57 ανυποψίαστους επιβάτες.

Δύο χρόνια μετά το κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα στα

Τέμπη, τα κυβερνητικά κωθώνια, και όλο το σύμπλεγμα συμφερόντων που ταΐζεται από αυτά, δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω στο αφήγημά τους που αποδίδει πάντοτε τις ευθύνες σε μικρομεσαία στελέχη, έτοιμα να θυσιάσουν για το καλό των αφεντικών τους. Πέρα από τη στήριξη στις οικογένειες και στο απολύτως δίκαιο αίτημά τους για απονομή δικαιοσύνης και τη δεδομένη στήριξη όλων μας ενώπιον των δικαστηρίων όταν έρθει η ώρα, ένα κοινωνικό κίνημα με διάρκεια θα πρέπει να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης στην κοινωνία όχι μόνο για το ξεμπρόστιασμα των υπαίτιων αλλά και για το γκρέμισμά τους από τον θρόνο.

Είναι δύσκολο να φανταστούμε το τέλος ενός συστήματος και μίας πραγματικότητας όταν αυτή σερβίρει τον εαυτό της ως τη μοναδική ρεαλιστική λύση. Στην ιστορία των ανθρώπων, όμως, τίποτα δεν άλλαξε χωρίς την φαντασία και την ουτοπία. Ας φανταστούμε, λοιπόν, ότι έχουμε την δύναμη να επιβάλουμε εμείς την δικαιοσύνη που αυτοί κρατάνε στα χέρια τους σαν μαριονέτα που εκτελεί τις εντολές τους. Ας φανταστούμε ότι ζούμε σε μια κοινωνία όπου το χρήμα δεν είναι η κύρια αξία, αλλά προτεραιότητα αποτελούν οι ζωές των ανθρώπων (ανεξαρτήτου φυλής, φύλου, χρώματος και θρησκείας φυσικά). Ας φανταστούμε μία κοινωνία όπου οι συγκοινωνίες δεν είναι κρατικές ούτε ιδιωτικές, αλλά δημόσιες, υπόκεινται δηλαδή σε κοινωνικό έλεγχο και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Ας φανταστούμε και ας πράξουμε.

ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΞΥΓΟΝΟ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΠΝΟΗ

ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ, 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 11.00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ENERGEAN ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΥΡΙΣΤΟ ! – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Πρόσφατα διαβάσαμε με πολλή χαρά ότι η Energean oil and gas δεν θα προχωρήσει τελικά στην ερευνητική γεώτρηση στη Γιουργάνιστα του Δήμου Ζίτσας Ιωαννίνων. Στα τσακίδια, λοιπόν. Της ευχόμαστε σύντομα να φύγει κι από το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ όπου, επίσης, δραστηριοποιείται και να δούμε ελεύθερη την Παλαιστίνη από αποικιοκρατικά αρπαχτικά όπως η ίδια.

Το «οικόπεδο» των Ιωαννίνων επέστρεψε στο ελληνικό κράτος, το οποίο, παρά τις μεγαλοστομίες του για τη σπουδαιότητα του κοιτάσματος στη Ζίτσα, δεν έχει βρει επενδυτή. Υπενθυμίζουμε ότι είχε ήδη αποχωρήσει μερικά χρόνια πριν η Repsol.

Διατηρούμε, φυσικά, τις επιφυλάξεις μας για το πώς θα εξελιχθεί η υπόθεση, εν αναμονή και της εκδίκασης της υπόθεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου έχουν προσφύγει κάτοικοι και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Ωστόσο, κάθε φορά που μια εταιρεία-κολοσσός γκρινιάζει που το κράτος δεν στάθηκε ικανό να τσακίσει τις κοινωνικές αντιστάσεις, κάθε φορά που διάφοροι εγκάθετοι/ψευτο-αναλυτές/οικονομολόγοι της πλάκας διαμαρτύρονται που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι και κοινωνικά κινήματα που μπαίνουν ανάχωμα στην καπιταλιστική λεηλασία, κάθε φορά που το κράτος και οι κυβερνήσεις εκτίθενται για τα ψέματα και τις μεγαλοστομίες – πασπαλισμένες με εθνικιστικές φανφάρες – που έχουν εκστομίσει, έχουμε λόγο να χαμογελάμε και να νιώθουμε ηθική ικανοποίηση.

Δεν ξεχνάμε, όμως, και τους ντόπιους καλοθελητές. Τον περιφερειάρχη Καχριμάνη, τον δήμαρχο Ζίτσας Πλιάκο, τον δήμαρχο Πωγωνίου Καψάλη και όλους τους υπόλοιπους παρατρεχάμενους που έσπευσαν να καλωσορίσουν και να διευκολύνουν με κάθε μέσο τις πετρελαϊκές εταιρείες που εμφανίστηκαν στον τόπο μας ως ευεργέτες/αποικιοκράτες επενδυτές που έρχονται να σώσουν τους ντόπιους από την πείνα και την κακομοιριά. Δεν ξεχνάμε την εθελοδουλία τους ούτε την

αντιδραστική τους τοποθέτηση απέναντι στις τοπικές κοινωνίες που αντιδρούσαν σθεναρά. Γνωρίζουμε ότι έτσι θα συνεχίσουν να δρουν μπροστά στον κάθε επενδυτή και γι' αυτό θα μας βρίσκουν σταθερά μπροστά τους...

Από τον Σεπτέμβριο του 2017, περίοδο κατά την οποία τέθηκε σε εφαρμογή η σύμβαση παραχώρησης του «οικοπέδου» Ιωαννίνων από τον νεοφιλελεύθερο Υπουργό Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργο Σταθάκη προς τις εταιρείες Repsol και Energean oil and gas, η οποία είχε υπογραφεί το 2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά, ως συνέλευση που δραστηριοποιείται στην περιοχή των Ιωαννίνων ήμασταν κομμάτι του κοινωνικού και αδιαμεσολάβητου κινήματος που επιχείρησε να σταθεί εμπόδιο στις ορέξεις των πολυεθνικών πετρελαϊκών εταιρειών. Από τις πρώτες παρεμβάσεις στην πόλη των Ιωαννίνων, στις λαϊκές συνελεύσεις στα χωριά της Ζίτσας και του Ζαγορίου, στα δημοτικά συμβούλια και στις «ενημερωτικές», κατόπιν εορτής, ημερίδες του Υπουργείου στα Άνω Πεδινά κι από κει στη δημιουργία της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων και έπειτα στο κατόπι των εταιρειών στα βουνά και στις μεγαλειώδεις και πρωτόφαντες πορείες ενάντια στις εξορύξεις στα Ιωάννινα και στην Αθήνα. Με παρεμβάσεις, αμέτρητες συνελεύσεις και συντονισμούς, συμμετοχή σε πορείες και εκδηλώσεις σε άλλες πόλεις και χωριά με σκοπό την ενίσχυση του τοπικού αγώνα και της αλληλεγγύης μεταξύ των κινημάτων ενάντια στη λεηλασία της φύσης και των τόπων μας.

Σήμερα, που το κεφάλαιο συνεχίζει να περιφράσσει τα απάτητα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες που ανήκουν σε όλους μας, που η ανάπτυξη βαφτίζεται «πράσινη» και σε λίγο θα πληρώνουμε και τον αέρα που αναπνέουμε, οφείλουμε με την ίδια ένταση να συνεχίσουμε να στεκόμαστε ανάχωμα στη λεηλασία και την καταστροφή των δημόσιων πόρων, των κοινών αγαθών και των ελεύθερα προσβάσιμων τόπων.

Με πείσμα και συνέπεια θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον αγώνα για την κοινωνική διαχείριση της ενέργειας και των κοινών αγαθών, μαζί με τις τοπικές κοινωνίες και τους ανθρώπους που αρνούνται να υποταχθούν στην επέλαση της βαρβαρότητας και της μετατροπής κάθε σπιθαμής γης σε γρανάζι του καπιταλιστικού τέρατος.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΗ ΓΗ, Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Παρατίθενται φωτογραφίες από εκδηλώσεις και δράσεις σχετικές

με το περιβαλλοντικό που οργανώσαμε ή συμμετείχαμε τα τελευταία χρόνια

10 ΘεεΒόρη 2018 8 μμ

Εκ μιλίαν :

- Κίνηση ούσε την Ήπειρο
- Αχελός - SOS
- Λιμνοθόλοζα (Μεσοδόγι)

στον Ε.Κ.Χ. Αλμύου
Παράση 14 από ποταμό Δορύου

ΕΞ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Μεγάλη ημεέρα δράσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων
αναταράχθηκαν οι συνθήκες της Αυτοδιοικαστικής Κίνησης

28/11/2018

Πρόσκληση στην Αλληλεγγύη, στην συνειδητότητα και στην
αυτονομία με παύση στα Άνω Γιάννενα, από συνειδητό άνδρα που
πλησιάζει την εξέλιξη για τις εξορύξεις πετρελίου στις 23/01/2018

24/01/2018

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΣΟΡΥΞΕΙΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ

1/6/18

Περιφέρεια 6:00μ.μ.

συμμετέχουμε στο μέλλον της
"Αποκατάστασης στην Γέννηση
ενάντια στην εξορύξη πετρελίου
στην Ήπειρο"

ενάντια στην φύση τη λεηλασία

ενάντια στις εξορύξεις
υδρογονανθράκων

11 Μαΐου | Γιάννενα
12:00 Περιφέρεια Ήπειρου

Κόλεμα σε παντοπωλεία πορεία

11/05/2019

ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
και τον μύθο της ανάπτυξης

ενάντια στα πετρέλαια
στην Ήπειρο

Σάββατο 24/2

7μ.μ.

Πρόσκληση στην Αλληλεγγύη, στην συνειδητότητα και στην
αυτονομία με παύση στα Άνω Γιάννενα, από συνειδητό άνδρα που
πλησιάζει την εξέλιξη για τις εξορύξεις πετρελίου στις 23/01/2018

στην Ελεύθερο Κοινωνικό Κόμα Αλμύου

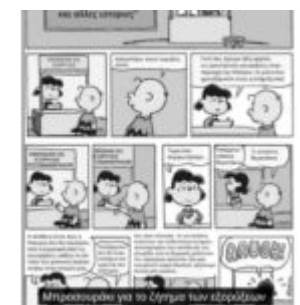
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ 100% ΑΝΕΡΓΙΑΣ
Οι εταιρείες & οι δήμοι υπό αμφισβήτηση

τι μας σταυφίζουν:
 «Εταιρείες εξορυκτικές/παραγωγικές καύσιμων και μεταλλών στην χώρα, στο όνομα της ανάπτυξης, της δουλειάς, της κοινωνικής πρόοδου, της ανάπτυξης ελληνικών επιχειρηματιών κλπ (αυτά όλα είναι στην πράξη, στα διαβήματα, (βασισμένα στα διαβήματα)»
 «Εταιρείες/δάνεια είναι στην χώρα μας και Αργεντινή»

τι σημαίνει αυτό:
 «Παραγωγικότητα της χώρας από πρώτη και δεύτερη»
 «Αναπτυξιακή και κοινωνική πρόοδος»
 «Αναπτυξιακή και κοινωνική πρόοδος»
 «Αναπτυξιακή και κοινωνική πρόοδος»

προσέχουμε
 «Αναπτυξιακή και κοινωνική πρόοδος»
 «Αναπτυξιακή και κοινωνική πρόοδος»

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ
21 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 18.00
ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία

Εταιρείες & Δήμοι
επ'επιτηδισμό με αντίημο την κατα

*Χαρακτήρ του Φασισμού διακρίνεται στην η ΤΣΡΑ Ενεργειακή, τα Ελληνικά Πετρέλαια και η Ενεργειακή ΟΕ.

ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗ ΑΝΙΜΩΝ 100 ΣΤ.
21/02/2018
Χαρακτήρ Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Γιατί ο φόβος την αναπαράγει (Θεσσαλονίκη)

Το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη το 2024 ήρθαμε αντιμέτωπες/οι με ένα πρωτοφανές για τα δεδομένα της πόλης σκηνικό κρατικής καταστολής.

Μετά το τέλος της πορείας για τα 16 χρόνια από την δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από την αστυνομία, εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες αναγκάστηκαν να φύγουν προς την πλατεία Ναυαρίνου και την οδό Τσιμισκή, μιας και όλη η περιοχή γύρω από την Ροτόντα ήταν αποκλεισμένη από κάθε λογής κατασταλτικές δυνάμεις.

Εκεί οι δυνάμεις των ΜΑΤ ακολούθησαν τον κόσμο και μετά από λίγο τους επιτέθηκαν χωρίς καμία αιτία, προβαίνοντας στην προσαγωγή 112 ατόμων, η οποία το ίδιο βράδυ μετατράπηκε σε σύλληψη για όλους/ες (!) με μοναδική κατηγορία αυτή της διατάραξης κοινής ειρήνης (!!). Ενώ και την επόμενη ημέρα επιτέθηκαν με μανία σε ανθρώπους στην συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης, κυνηγώντας τους μέχρι και το ύψος του Υπουργείου, χωρίς να έχει προηγηθεί το παραμικρό επεισόδιο (σε αντίθεση με όσα αναφέρουν για όλα αυτά τα καθεστωτικά, τοπικά και μη, ΜΜΕ).

Το περιστατικό αυτής της αυθαίρετης, τυφλής και ανεξέλεγκτης επίδειξης ισχύος, από την μεριά του κράτους και των κατασταλτικών δυνάμεων, έρχεται να προστεθεί σε μία σειρά γεγονότων πρωτοφανούς αστυνομικής βίας που εξελίσσονται τους τελευταίους μήνες στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Δεν μπορούμε, ωστόσο, να μην συνδέσουμε το περιστατικό αυτό με αντίστοιχα που συνέβησαν εκείνη την ημέρα αλλά και καθημερινά σε άλλες πόλεις της Ελλάδας και ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες προσήχθησαν με βίαιο τρόπο, κάποιοι από τους/τις οποίους/ες, μάλιστα, αναγκάστηκαν να περάσουν μέρες ολόκληρες σε συνθήκες κράτησης. Αλλά και με το Νέο Ποινικό Κώδικα που είναι ουσιαστικά ο Ποινικός Κώδικας του Εχθρού που στοχεύει ακριβώς σε όποιον/α αντιστέκεται και σε

ολόκληρη την κοινωνία.

Η θέση μας είναι αυτονόητη και δίπλα στους/στις συλληφθέντες/ίσσες απέναντι στον φόβο και στον ζόφο που προσπαθούν να καλλιεργήσουν. Να μη συνηθίσουμε ούτε την καταστολή ως κανονικότητα ούτε τον φόβο ως καθημερινό. Να αντιμετωπίσουμε το κράτος, που εξαπολύει την επίθεση του σε κάθε τι ριζοσπαστικό, στην ίδια την κοινωνία και τις αντιστάσεις της, με όρους συλλογικούς, δημιουργικούς, αλληλέγγυους.

Το κράτος μισεί τον Δεκέμβρη, μισεί το μήνυμα της εξέγερσης, μισεί τον κόσμο που τον υπερασπίζεται. Η επιθετικότητα του, όσο δεν χρειάζεται προσχήματα, άλλο τόσο εφευρίσκει κατηγορητήρια.

Με την μαζική σύλληψη των 112 διαδηλωτ(ρι)ών η αστυνομία δεν έψαχνε να βρει υπαίτιους σε ανύπαρκτα επεισόδια αλλά να τους εμφανίσει ως τρόπαιο της καταστολής. Ήταν ένα σχέδιο που προετοιμάστηκε μέρες πριν στην αστυνομική Διεύθυνση και μπήκε σε εφαρμογή στις 6 Δεκέμβρη. Σ' αυτή την συνθήκη ο δρόμος την αντίστασης είναι μονόδρομος.

Γιατί η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Και ο φόβος την αναπαράγει. Και η υπόθεση αυτή αφορά την ίδια την κοινωνία.

Καλούμε σε:

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

– Δευτέρα 16.12 | 18:30

Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (1ος όροφος)

Με ομιλητ(ρι)ες:

-**Α.Παπαρούσου**, Δικηγόρος

-**Σταυρούλα Πουλημένη**, Δημοσιογράφος Alterthess

-**Μπάμπης Κουρουνδής**, Μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης

-**Συλληφθείς 6ης Δεκέμβρη**, μέλος του infolibre – Συνεργατική για την ανεξάρτητη ενημέρωση και επικοινωνία

– Τρίτη 17.12 | 19:00, Πορεία, Καμάρα

– Τετάρτη 18.12 | 09:00, Δικαστήρια Θεσσαλονίκης

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΑ 112 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΗΣ 6ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΙΣΣΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ – ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Συγκέντρωση-Πορεία, ενάντια στην φύση τη λεηλασία (Τετάρτη 11 Δεκέμβρη, 6.30μ.μ, Θησείο)

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Ληηλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Ληηλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω. Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφεί χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου αλλά και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων.

Ληηλασία και κερδοσκοπία η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού. Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της

ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ' εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ' όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στο λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**
- **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**
- **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ-ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ(ΙΩΑΝΝΙΝΑ) – ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΧΙ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΣΑΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ

Την Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2024 σημειώνεται έκρηξη σε διαμέρισμα των Αμπελοκήπων και χωρίς να χάσει ούτε δευτερόλεπτο αναλαμβάνει δράση η αντιτρομοκρατική. Κατευθείαν προχωρά σε σύλληψη μιας γυναίκας που βρισκόταν εντός του διαμερίσματος αλλά και της γυναίκας που είχε παραλάβει τα κλειδιά του διαμερίσματος και διέμενε στο εξωτερικό. Ωστόσο, στα ΜΜΕ κυριαρχούν ακόμα ειδήσεις σχετικές με τη διαγραφή Σαμαρά από τη ΝΔ και με το έγκλημα των Τεμπών, όπου το κράτος όχι μόνο δεν κινήθηκε ακαριαία για να συλλέξει στοιχεία από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά στην ουσία έκανε ό,τι ήταν εφικτό προκειμένου να τα εξαφανίσει, πρακτική που έρχεται σε προφανή αντίθεση με την «σβελτάδα» στην υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Για τον πλήρη αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης επιστρατεύτηκε η γνωστή τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου, που λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης σε δύσκολες στιγμές. Αυτό είναι το σημείο που έρχεται στο προσκήνιο η είδηση για τη δήθεν εμπλοκή του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού. Ο Νίκος είναι ο άνθρωπος στου οποίου τα χέρια έπεσε νεκρός, στις 6 Δεκέμβρη του 2008, ο αδελφικός του φίλος Αλέξης Γρηγορόπουλος, αφού προηγουμένως είχε προσβληθεί με σφαίρα από το μακρύ χέρι του κράτους, που ταΐζει η εξουσία. Ο φονιάς της 6ης Δεκεμβρίου σήμερα είναι ελεύθερος και μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, ενώ ο Νίκος Ρωμανός που θα κουβαλάει αυτή την ανάμνηση για μια ζωή, θα συνεχίσει να διώκεται με κάθε ευκαιρία, όντας ένας ακόμα αποδιοπομπαίος τράγος στην μακρά

λίστα αγωνιστών, από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα για να μην πάμε πιο πίσω, που στοχοποιούνταν και διασύρονταν κάθε φορά που το κράτος είχε ανάγκη από ένα εξιλαστήριο θύμα. Στο παρόν η αντιτρομοκρατική προχωράει στην παράνομη σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, εξαφανίζοντας από την επικαιρότητα κάθε τι επιβαρυντικό για την κυβέρνηση και το μπλοκ συμφερόντων που αυτή εκπροσωπεί, καθώς πλέον η πρώτη είδηση είναι η σύλληψη του Ρωμανού, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίστηκε.

Η ΕΛΑΣ ανακοινώνει ότι βρέθηκε δακτυλικό του αποτύπωμα σε πλαστική σακούλα, εντός του διαμερίσματος που υπέστη ολική καταστροφή. Η αναφορά της ΕΛΑΣ μάς ταξιδεύει στο 2010, όπου είχε σταλεί φάκελος με εκρηκτικό μηχανισμό στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχοντας στόχο τον Χρυσοχοΐδη. Τότε η ΕΛΑΣ ισχυρίστηκε ότι στο φάκελο που εξερράγη ο εκρηκτικός μηχανισμός, βρέθηκε ολόκληρο αποτύπωμα του Παλαιοκώστα! Είναι άπειρες οι δικαστικές αποφάσεις παγκοσμίως που έχουν δεχτεί ότι δεν μπορεί το δακτυλικό αποτύπωμα να αποτελέσει από μόνο του παράγοντα καταδίκης, από τη στιγμή μάλιστα που είναι πολύ εύκολο να «φυτευτεί», ειδικά από τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και από τον οποιονδήποτε.

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ / ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 σηματοδοτεί για το κράτος μία στιγμή κινδύνου, μία στιγμή όπου απειλήθηκε με πολύ μαζικούς όρους το μονοπώλιο της βίας του από κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται κατά κανόνα στο περιθώριο, όπως οι μετανάστες-ριες, οι ρομά, τα φτωχά στρώματα που βρίσκονται στην βάση της κοινωνικής πυραμίδας, οι κοινωνικοί αγωνιστές κλπ. Από τότε ήδη το κράτος ενορχηστρώνει την αντι-εξέγερσή του, η οποία βασίζεται τόσο στην καταστολή όσο και στην προληπτική εξουδετέρωση κάθε τι διαφορετικού, που μπορεί να απειλήσει την κανονικότητά του. Έτσι, εισερχόμαστε σε ένα ατέρμονο κυνήγι μαγισσών ενάντια στον εσωτερικό εχθρό.

Οι κοινωνικές μειονότητες έρχονται στο επίκεντρο κυρίως σε περιόδους κρίσης ως ο εσωτερικός εχθρός, άλλες βιώνουν τη ρατσιστική βία των κρατικών μηχανισμών καθημερινά και άλλες την στοχοποίηση και την καταστολή. Οι καθημερινές δολοφονίες και βιασμοί στον φράχτη του Έβρου, τα ναυάγια στη μεσόγειο, οι εξαφανισμένοι και δολοφονημένοι μέσα στα Α.Τ. – κολαστήρια, το ξύλο στις συγκεντρώσεις απέναντι ακόμα και σε ομάδες του πληθυσμού που «χαίρουν της εκτίμησης των κυβερνώντων» όπως οι πυροσβέστες και οι υγειονομικοί, οι κάμερες που βρίσκονται παντού, οι μπάτσοι που βρίσκονται παντού ακόμα και μέσα στα πανεπιστήμια (για να θυμηθούμε και το πρόσφατο παράδειγμα με τα ΜΑΤ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων), οι αγωνιστές που φυλακίζονται χωρίς στοιχεία, η κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου, η μετατροπή όποιου αντιδράει σε εχθρό του έθνους, είναι μερικά μόνο παραδείγματα καταστολής, κρατικής δολοφονικότητας, προληπτικής αντι-εξέγερσης και προσπάθειας εμπέδωσης ότι η βία είναι κρατικό μονοπώλιο.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 άφησε, όμως, και μια τεράστια παρακαταθήκη για τις κοινωνικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων, στα μάτια των οποίων φώτισε έστω και για λίγο η φλόγα μιας διαφορετικής κοινωνίας, χωρίς αρχηγούς και ηγέτες, χωρίς καταπίεση και ανισότητες, ακολουθώντας το νήμα όλων των σύγχρονων εξεγέρσεων. Η εξέγερση του Δεκέμβρη απέδειξε ότι η κοινωνία μπορεί να αντιπαρατεθεί στο μονοπώλιο της κρατικής βίας. Τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν το 2008, με την οικονομική κρίση και την βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας, οι οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές πρακτικές του Δεκέμβρη βρήκαν έδαφος σε λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις, κολλεκτίβες, συλλογικές κουζίνες και σε κινήσεις αδιαμεσολάβητης αντίστασης απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο.

Η φλόγα του Δεκέμβρη, λοιπόν, δε σβήνει. Την βλέπουμε στα μάτια όσων αντιστάθηκαν εκείνες τις άγριες ημέρες, στα μάτια όσων συνέχισαν να αγωνίζονται και δεν παραιτήθηκαν, όσων

ελπίζουν και ονειρεύονται ένα διαφορετικό αύριο. Η φλόγα αυτή μας δείχνει πώς να πορευτούμε στον αγώνα που δίνουμε καθημερινά ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ**

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 18.00 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον Ελεύθερο
Κοινωνικό Χώρο
Αλιμούρα)